

Warszawa, 20.03. 2018 r.

Podsekretarz Stanu

DL- III-070-21/18

03980200028892
RPW/8940/2018 P
2018-03-21

Pan
Robert Mamątow
Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności
i Petycji
Senatu RP

Senatus Revisio Penitentia,

W odpowiedzi na pismo z dnia 20 lutego 2018 r. (BPS.DSK.KPCPP.0330.206.2018), w sprawie petycji dot. nowelizacji Kodeksu postępowania karnego w zakresie uznania soboty za dzień ustawowo wolny od pracy, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Do senackiej Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wpłynęła petycja, zawierająca postulat zmian w zakresie procedury karnej co do sposobu obliczania terminów procesowych. Osoba wnosząca petycję wskazała, że w obecnym stanie prawnym, sposób obliczania terminów w postępowaniu karnym nie dopuszcza możliwości przesunięcia terminu do wykonania czynności procesowej na dzień następny, który nie jest dniem wolnym od pracy, jeżeli koniec takiego terminu przypada na sobotę. Autor petycji, w tym kontekście zauważył, iż kwestia obliczania terminów w postępowaniu karnym została uregulowana odmiennie w stosunku do innych gałęzi prawa, bowiem zarówno w postępowaniu cywilnym, jak i administracyjnym, przepisy wyraźnie rozstrzygają, jak należy obliczać terminy wykonania czynności, w przypadku, gdy koniec takiego terminu przypada w sobotę.

W tym kontekście stwierdzić należy, iż nie sposób nie zgodzić się z twierdzeniami zawartymi w petycji. Rzeczywiście w postępowaniu karnym ustawodawca przyjął, że do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin i jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Kwestia interpretacji pojęcia dni wolnych od pracy, była przedmiotem rozważań w orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, m. in. w kontekście wątpliwości, czy sobota jest dniem wolnym od pracy, a co za tym idzie, czy w przypadku, gdy koniec terminu przypada w tym dniu, zasadnym jest uznanie, że termin dokonania czynności upływa w poniedziałek lub inny dzień, który nie jest dniem wolnym od pracy. Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa oraz jednolitymi poglądami doktryny, przy takim brzmieniu przepisów postępowania karnego (art. 123 k.p.k.), sobota nie jest uznawana za dzień ustawowo wolny od pracy (zob. S. Steinborn, Komentarz do art. 123 k.p.k.. LEX 2018). Dniami uznanymi przez ustawę za dni wolne od pracy są niedziele i święta wynikające z *ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy* (Dz. U. z 2015 r., poz. 90), a w tym: 1 stycznia - Nowy Rok, 6 stycznia - Święto Trzech Króli, pierwszy dzień Wielkiej Nocy, drugi dzień Wielkiej Nocy, 1 maja - Święto Państwowe, 3 maja - Święto Narodowe Trzeciego Maja, pierwszy dzień Zielonych Świątek, dzień Bożego Ciała, 15 sierpnia - Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, 1 listopada - Wszystkich Świętych, 11 listopada - Narodowe Święto Niepodległości, 25 grudnia - pierwszy dzień Bożego Narodzenia, 26 grudnia - drugi dzień Bożego Narodzenia.

Konsekwentnie zatem przyjąć należy, że w przypadku postępowania karnego, gdy koniec terminu wykonania czynności przypada w sobotę, dla zachowania terminu niezbędne jest dokonanie czynności w tym dniu, chyba że zgodnie z ustawą o dniach wolnych od pracy, w tym dniu wypada jedno ze wskazanych w nim świąt. Wówczas to, zgodnie z regułą ogólną, z art. 123 § 3

k.p.k. koniec terminu do wykonania czynności przypadnie w kolejnym dniu, który nie jest wolnym od pracy.

Nie sposób nie zgodzić się również z Autorem petycji, co do twierdzenia o braku uzasadnienia dla rozbieżności w zakresie sposobu obliczania terminów w postępowaniu karnym, a sposobu obliczania terminów przyjętym w postępowaniu cywilnym lub administracyjnym. W postępowaniu cywilnym terminy procesowe oblicza się zgodnie z regułami, określonymi w art. 115 *ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny* (Dz. U. z 2017 r., poz. 459 z późn. zm.) i jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą. Analogiczne rozwiązania znajdują się w *ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) oraz w *ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.).

W związku z powyższym, jak się wydaje zasadnym byłoby ujednoczenie rozwiązań w zakresie obliczania terminów wykonania czynności procesowych i wprowadzenie w postępowaniu karnym, rozwiązań przyjętych w postępowaniu cywilnym lub administracyjnym. Brak jest bowiem podstaw do różnicowania sytuacji procesowej uczestników i organów procesowych co do sposobu obliczania terminów czynności, w zależności od gałęzi prawa.

Jednocześnie uprzejmie informuję, w zakresie petycji nr P9-50/17, że kwestie dotyczące ewentualnych zmian przepisów dot. postępowania administracyjnego, pozostają poza właściwością resortu sprawiedliwości, należąc do kompetencji resoru spraw wewnętrznych i administracji.

